

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

28 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de succesorul părții vătămate Urzică Raisa, de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Andrei Formusatii, de avocatul Palade Rodica în numele inculpatului Bacanov Artur, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 iunie 2018, în cauza penală în privința lui

Bacanov Artur XXX, născut la XXX, originar și domiciliat în XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 26.12.2016 pînă la 07.07.2017;

Instanța de apel de la 01.08.2017 pînă la 20.06.2018;

Instanța de recurs de la 22.08.2018 pînă la 28.11.2018.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț din 07.07.2017, Bacanov Artur a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin. (4), 266, 287 alin. (3) Cod penal și i-a fost stabilită pedeapsa, după cum urmează:

- în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani;

- în baza art. 266 Cod penal, la 2 ani închisoare;

- în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 5 ani închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa de 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

În baza art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată s-a adăugat parțial pedeapsa neexecutată stabilită prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 30.03.2015, cu aplicarea prevederilor art. 87 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 10 ani 2 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

Acțiunea civilă înaintată de către Urzică Raisa a fost admisă parțial.

S-a încasat de la Bacanov Artur în beneficiul lui Urzică Raisa suma de 39 000 lei cu titlu de prejudiciu material, suma de 200 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 3 000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată sub formă de asistență juridică.

2. Pentru a se pronunța în sensul celor expuse, instanța de fond a reținut că, inculpatul Bacanov Artur, la 02.08.2016 aproximativ pe la orele 04:25, contrar prevederilor pct. 14 al Regulamentului Circulației Rutiere al RM, fiind în stare de ebrietate demonstrată prin informația Drager unde s-a stabilit concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de ultimul de 0,39 mg/l, deținând permis de conducere, conducând automobilului de model „Toyota Avensis” cu n/î XXX și deplasându-se pe traseul din or. Edineț, str. Independenței, spre ieșire în direcția or. Cupcini, manifestînd superficialitate față de respectarea regulilor de securitate a circulației

rutiere, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și al urmărilor prejudiciale, considerînd în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate, conducînd cu o viteză excesivă de aproximativ 95 km/h, ignorînd cerințele pct. 15 (organizarea și dirijarea traficului rutier se efectuează prin intermediul mijloacelor de semnalizare rutiere), pct. 39. 1), (înaintea începerii deplasării, reîncolonării sau altei vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținînd permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere ce i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii, situația rutieră. În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului) a Regulamentului Circulației Rutiere, efectuînd curba în direcția Gareii Auto, a pierdut controlul volanului derapînd de pe carosabil, și în rezultat s-a tamponat cu partea dreaptă a automobilului în obstacol (bordură-parapet), în fața magazinului „Mașter” situat la intersecția dintre străzile Independenței și Frunze, în rezultatul acestui accident pasagerul cet. Cojuhari Vasile a.n. 27.10.1989, a decedat la fața locului. Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 182 din 03.08.2016 decesul cet. Cojuhari Vasile, 27 ani a survenit în rezultatul traumei asociate grave: traumă cranio-cerebrală închisă, exprimate prin plăgi contuze la cap, urechea stîngă și fruntea pe stînga, hemoragie subarahnoidală, trauma vertebral-medulară închisă, exprimate prin fractura vertebrei 7, contuzia măduvei spinării și hemoragii în țesuturile moi paravertebrale; hemoragii în țesuturile moi a cutiei toracice bilateral, plaga contuză la brațul stîng, excoriații multiple la față, membrele superioare și inferioare. Vătămările corporale descrise mai sus au fost produse prin acțiunea traumatică a unui corp dur contondent, posibil și prin lovirea de astfel în accident rutier la 02.08.2016, se califică ca grave, periculoase pentru viață.

Tot el, Bacanov Artur, contrar prevederilor art. 12 din Regulamentul Circulației Rutiere, fiind conducătorul automobilului de model „Toyota Avensis” cu n/î XXX, implicat în accidentul rutier produs pe un drum public la 02.08.2016 aproximativ la orele 04:25 care s-a soldat cu primirea vătămărilor corporale grave și decesul lui Cojuhari Vasile, el fiind obligat în virtutea legii să rămînă la locul accidentului rutier, neîntemeiat, cu intenție directă, în scopul eschivării de la atragere la răspundere penală, a părăsit locul accidentului rutier, care a avut loc în or. Edineț, str. Independenței, precum și victima și automobilul care au rămas la fața locului.

Tot el, Bacanov Artur, la 05.11.2016, aproximativ pe la orele 10:00, aflîndu-se pe bancheta față-dreaptă ca pasager în automobilul condus de Nihelman Vladimir de model „Mercedes Benz” cu n/î lituaniene XXX, deplasîndu-se pe traseul Edineț-Goleni, adică într-un loc public, fiind în stare de ebrietate alcoolică demonstrată prin testarea acestuia cu aparatul Drager unde s-a stabilit concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,52 mg/l, din intenții huliganice, încălcînd grosolan ordinea publică, acțiuni care sunt însoțite de amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor precum și acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc prin obrăznicie deosebită, la ieșire din s. Goleni a efectuat două împușcături cu un pistol din metal cu inscripția Bruni 02, cal 9 mm, în direcția automobilului de model „Ford Fusion” cu n/î XXX condus de cet. Zosim Dansica care avea ca pasageri pe Prodan Dana, Stanțier Olesea și Andronic Raisa, în timpul cînd automobilul de model Mercedes Benz a efectuat depășirea automobilului dat și pînă la reîncolonarea pe partea dreaptă

a carosabilului, astfel creîndu-le părților vătămate un sentiment de teamă, frică precum și intimidare.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care Bacanov Artur să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 264 alin. (4), 266, 287 alin. (3) Cod penal, cu stabilirea pedepsei, după cum urmează: - în baza art. 264 alin. (4) Cod penal - 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani; - în baza art. 266 Cod penal - 2 ani închisoare; - în baza art. 287 alin. (3) Cod penal - 7 ani închisoare. În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a-i stabili pedeapsa de 16 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani. În baza art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, a adăuga lui Bacanov Artur în întregime partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința anterioară sub formă de 1 50 ore muncă neremunerată în folosul comunității. În baza art. 87 Cod penal, a cumula 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității în 75 zile de închisoare, cu aplicarea pedepsei definitive de 16 ani 75 zile închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de al conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

La fel a solicitat încasarea de la Bacanov Artur a cheltuielilor judiciare, și anume: costul expertizei autotehnice – 3 960 lei, costul expertizei medico-legale – 1 317 lei, costul expertizei medico-legale biologice – 3 844 lei, costul expertizei toxicologice - 116 lei, testarea alcoolscopică - 22 lei, costul mustucului -8 lei, costul expertizei medico-legale a cadavrului - 57 lei. Acțiunea civilă a succesorului legal al părții vătămate, să fie admisă integral.

În susținerea celor invocate s-a indicat că, la stabilirea pedepsei, instanța nu a luat în considerație prevederile art. 61, 75 Cod penal, prima instanță nu s-a expus asupra cheltuielilor judiciare, încasarea căroră a fost solicitată de către procuror.

3.1. Apel a declarat și succesorul legal al părții vătămate Urzică Raisa, prin care a solicitat casarea sentinței primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri, cu stabilirea pedepsei mai aspre. În motivare s-a invocat că, inculpatul de la bun început a fugit de la locul accidentului rutier, iar ulterior declara că nu el s-a aflat la volanul mașinii în momentul accidentului rutier. Cu toate că erau și sînt dovezi incontestabile a vinovăției lui A. Bacanov în comiterea infracțiunii imputate, dînsul pînă la finisarea examinării cauzei de către instanța judecătorească n-a mai recunoscut vina și nu și-a mai cerut scuze de la succesorul părții vătămate. Astfel, inculpatul așa și n-a înțeles urmările care au survenit în urma celor săvîrșite de dînsul în noaptea de 02.08.2016. Ulterior, la 05.11.2016 fiind într-o stare avansată de ebrietate, Bacanov Artur a deschis foc din pistol în autoturismul “Ford Fusion” condus de cetățeanul Zosim Dansica care era gravidă și care avea ca pasageri încă trei femei cînd acestea se deplasau pe traseul Edineț-Dondușeni.

Instanța n-a avut temei legal de a-i aplica pe art. 264 alin. (4) Cod penal, doar 6 ani închisoare, atunci cînd sancțiunea acestei legi prevede pînă la 8 ani închisoare. Astfel, instanța urma să-i aplice pedeapsă maximă care a cerut-o procurorul. Instanța urma să țină cont și de comportamentul lui Bacanov A. pe parcursul examenării cauzei în instanță, examinarea cauzei fiind amînată sub diferite pretexte. Toate aceste amînări se făceau pentru a o intimida pe Urzică Raisa și a-i produce dureri sufletești, discomfort emoțional, retrări permanente.

În apelul suplimentar declarat de succesorul legal Urzică Raisa, ultima a solicitat înlocuirea pedepsei de 6 ani închisoare cu pedeapsa de 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, plus 2 ani pentru părăsirea locului accidentului rutier, cu admiterea acțiunii civile și încasarea de la Bacanov Artur a prejudiciului material în sumă de 39 000 lei, prejudiciul moral în sumă de 500 000 lei și 3 000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată. În motivarea cerințelor a indicat, că nu este de acord cu sentința primei instanțe în latura acțiunii civile. Ce ține de cuantumul compensării prejudiciului moral, menționează, că viața fiului nu o poate evalua în bani, prejudiciul moral în legătură cu această pierdere fiind inestimabil. În cazul dat prejudiciul moral poartă un caracter permanent și va fi resimțit toată viața. Până în prezent inculpatul nu i-a recuperat prejudiciile cauzate.

3.2. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul Bacanov Artur, prin care a solicitat casarea sentinței primei instanțe, din motiv că nu este de acord cu aceasta. În motivarea apelului s-a invocat că, procurorul prin înșelăciune l-a impus pe inculpat să recunoască faptul că acesta s-a aflat la volanul automobilului în momentul accidentului, zicându-i că aceasta este doar o formalitate și nu va fi pedepsit.

De asemenea, concluziile raportului de expertiză medico-legală confirmă, că sîngele depistat pe airbaguri nu îi aparține inculpatului, ceea ce confirmă în mod direct faptul că el nu s-a aflat la volanul automobilului în momentul producerii accidentului. Din declarațiile martorilor audiați în cadrul cercetării judecătorești la fel nu reiese faptul că martorii l-au văzut pe inculpat la volanul automobilului. Totodată, martorii au indicat, că partea vătămată avea acces la automobilul inculpatului și se folosea de acesta. Martorii au indicat și faptul, că atunci când inculpatul servea băuturi spirtoase, acesta nu urca niciodată la volanul automobilului, ci încredința conducerea acestuia lui Cojuhari V..

Pe eipsodul de huliganism invocă, că prin raportul de expertiză reiese că, pistolul depistat în automobil nu constituie armă de foc, astfel acesta nu putea să dăuneze în nici un mod. Totodată, nu a fost confirmat faptul că pistolul îi aparține inculpatului, precum și faptul că anume el a efectuat împușcături. Urmează a fi luat în considerație și faptul, că pistolul a fost depistat în cotiera banchetei din spate, iar cartușele au fost depistate pe covorașul din spate a automobilului, fapte ce confirmă că inculpatul nu putea să efectueze împușcături din acest pistol, or el se afla pe bancheta din față a automobilului. Părțile vătămate indică că în momentul efectuării împușcăturilor inculpatul a ieșit din automobil pe fereastră până la brâu, în timp ce cartușele și pistolul au fost depistate în partea din spate a salonului automobilului.

3.3. Sentința a fost contestată cu apel de către avocatul Gh. Odobescu în numele inculpatului Bacanov Artur, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare a lui Bacanov Artur, din motiv că nu a fost probată vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor. În motivarea cerințelor apelului s-a invocat că, huliganismul este o infracțiune contra securității publice și a ordinii publice, adică anume aceste relații sociale sînt obiectul de atentare a acțiunilor criminale, dar nu și persoana. Chiar dacă ar exista probe ce ar confirma faptul că împușcăturile au fost efectuate de Bacanov Artur, probe care lipsesc în prezenta cauză, în instanța de judecată s-a constatat că fapta a avut loc în afara localității, pe deal, ceea ce face imposibil ca Bacanov Artur să știe că va fi auzit sau văzut de alte persoane, în această situație evident este o atentare la persoană, dar nu ordinea publică și bunele moravuri.

Pentru a califica fapta incriminată lui Bacanov Artur ca infracțiune este necesar să fie prezent calificativul cinism sau obrăznicie deosebită, ceea ce în cazul din speță

lipsește. Astfel, pentru a avea în speță cinism sau obrăznicie deosebită este insuficient cele două împușcături care au durat 3 secunde, ci acțiunile urmează să atingă asemenea cote, încât să producă nu numai indignarea izolată a unei persoane, dar să fie vorba despre o manifestare care provoacă revolta unei colectivități de persoane, aceste acțiuni trebuie să producă o rezonanță socială considerabilă, revoltând la maxim opinia publică.

Împușcăturile au fost efectuate de Ivanov Vladimir, care se afla pe bancheta din spate dreapta, adică din urma inculpatului. Părțile vătămate pe dosar au șovăit și nesigur au arătat la Bacanov Artur ca persoană ce a efectuat două împușcături din pistol, ieșind prin fereastră cu jumătate de corp, fapt ce contravine altor probe administrate pe dosar, și anume, procesului-verbal de cercetare la fața locului a automobilului, potrivit căruia tuburile cartușelor împușcate au fost depistate pe covoraș spate dreapta, anume în locul unde stătea Ivanov Vladimir, dar nu Bacanov Artur. Din raportul de expertiză balistică nr. 34/12/21-R-2129 din 09.12.2016 și anexa fotografică la el reiese, că tuburile după lansare sînt aruncate în stînga, adică în direcția parbrizului din față a automobilului.

Pe episodul accidentului rutier susține că, fiind interogat în instanța de judecată, Bacanov Artur nu a recunoscut vina și a relatat că a prietenit și a lucrat împreună cu victima Cojuhari Vasile, ultimul conducea deseori, după necesitate, automobilul care-i aparținea, a fost la volan cînd a avut loc accidentul, pe cînd el dormea pe bancheta din față dreapta. Totodată, partea acuzării nu a prezentat nici un martor care ar fi arătat precum că Bacanov Artur a condus în momentul comiterii accidentului automobilul dat sau că ar fi ieșit de la volanul lui după accident.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 513 din 08.08.2016, s-a constatat, că în fragmentele din petele de culoare brună de pe airbagul dreapta a pasagerului, fragment de la airbag lateral dreapta, airbagul de la volan și bețișorul igienic au fost constatați antigenii "A" și "H", ce nu exclude proveniența acestui sînge de la Bacanov Artur. Din cauza că nu există metode științifice ce ar putea diferenția antigenul "H" asociat în restul icu grupelor sanguine, nu se poate exclude posibilitatea unui adaos în aceste pete a sîngelui victimei Cojuhari Vasile, posibilitatea provenienței acestui sînge numai de la victimă se exclude. În alt fragment de la airbagul dreapta a fost constatat antigenul "H", ce nu exclude provenirea lui de la victima Cojuhari Vasile și nu putea proveni de la Bacanov Artur. Sîngele lui Bacanov Artur a fost depistat pe ambele airbaguri - dreapta și stînga, adică el putea să fie atît la volan, cît și pe bancheta din dreapta. Mai mult, sîngele victimei Cojuhari Vasile a fost depistat în adaos cu sîngele lui Bacanov

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 iunie 2018, a fost respins apelul procurorului și apelul suplimentar a părții vătămate Urzică Raisa.

A fost admis apelul inculpatului Bacanov Artur și apelul avocatului Gh. Odobescu în numele inculpatului, în partea stabilirii tipului penitenciarului.

Bacanov Artur XXX urmează să execute pedeapsa închisorii în penitenciar de tip semiînchis.

În rest s-au menținut dispozițiile sentinței instanței de fond.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, la examinarea cauzei respective s-a dat eficiență prevederilor art. 93-101, 26-27 Cod de procedură penală, instanța a cercetat cauza multiaspectual, a dat aprecieri probelor prezentate prin prisma pertinentei, concludentei, coroborării lor, în baza probelor acumulate, just a reținut starea de fapt și de drept pe cauză, corect a ajuns la concluzia privind

vinovăția inculpatului Bacanov Artur în baza art. 264 alin. (4), 266, 287 alin. (3) Cod penal.

Deși inculpatul Bacanov Artur nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunilor incriminate, vinovăția inculpatului se confirmă prin declarațiile succesorului legal al părții vătămate Urzică Raisa, declarațiile părților vătămate Andronic Raisa, Prodan Dana, Stanțier Olesea, Zosim Dansica, declarațiile martorilor Fetco Tudor, Popa Alexandra, Iachim Aurica, Șalaru Ion, Teaburel Mihail, Nihelman Vladimir, Ganesco Nicolae, Ciucium Iurie, Beștanco Vitalie, Danilceac Mihail, precum și: informația telefonică din data de 02.08.2016 orele 04:25 (f.d. 5, vol. I); proces-verbal de cercetare la fața locului din 02.08.2016 și tabelul fotografic anexat (f.d. 6-12, vol. I); schița accidentului rutier, comis la data de 02.08.2016 (f.d. 13, vol. I); rezultatul alcotestului „Drager” (f.d. 14, vol. I); proces-verbal de examinare a obiectului și tabelul fotografic din 04.08.2016 (f.d. 32-33, vol. I); raport de expertiză medico-legală nr. 182 din 02.08.2016 (f.d. 51-52, vol. I); raport de expertiză medico-legală nr. 561 din 02.08.2016 (f.d. 65, vol. I); raport de constatare medico-legală nr. 288 din 02.08.2016 (f.d. 75, vol. I); raport de expertiză medico-legală nr. 513 din 08.02.2016 (f.d. 89-91, vol. I); raportul de expertiză judiciară Nr. 1192; Nr. 288 din 22 noiembrie 2016 (f.d. 197-222, vol. I); plângerea părții vătămate Zosim Dansica adresată IP Edineț (f.d. 5, vol. II); proces-verbal de cercetare la fața locului și tabelul fotografic anexat din data de 05.11.2016 (f.d. 8-12, vol. II); rezultatul alcotestului ”Drager” (f.d. 51, vol. II); proces-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie, din data de 08 noiembrie 2016 (f.d. 98-99, 114-115, 120-121, vol. II); proces-verbal de reconstituire a faptei (f.d. 196-198, 199-201, 202-204, vol. II); proces-verbal de confruntare din 02.12.2016 (f.d. 211-214, vol. II); raport de expertiză nr. 34/12/2/R-2096 și planșa fotografică din data de 06.12.2016 (f.d. 140-142).

Astfel, probele indicate au format un ansamblu probator al vinovăției inculpatului și au combătut argumentele acestuia precum că, nu s-a aflat la volanul automobilului la momentul producerii accidentului rutier, precum și nu a efectuat împușcături în direcția automobilului părții vătămate Zosim Dansica, ori în acest sens a fost neîntemeiată cerința inculpatului și apărătorului acesteia privind achitarea lui din motivul că nu a fost probată vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate.

Prima instanță întemeiată a dedus, că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin. (4) și art. 266 Cod penal, rezultă pe deplin din declarațiile succesorului părții vătămate Urzică Raisa, ori, instanța de apel nu are temei de a se îndoii în veridicitatea declarațiilor succesorului legal al părții vătămate, ele fiind în concordanță cu cele depuse de succesorul părții vătămate la faza urmăririi penale, fiind totodată confirmate și prin declarațiile martorilor acuzării audiați în ședința instanței de fond.

Totodată, prima instanță corect a dedus vinovăția inculpatului Bacanov Artur și în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, care s-a dovedit prin declarațiile părților vătămate Zosim Dansica, Stanțier Olesea, Prodan Dana și Andronic Raisa, care în ședința de judecată au depus declarații analogice, explicând că la 05.11.2016 se deplasau cu automobilul de model Ford Fusion pe traseul Ruseni-Goleni, la volan fiind proprietarul automobilului Zosim Dansica, pasagerul Prodan Dana aflându-se pe bancheta din față dreapta, iar Stanțier Olesea și Andronic Raisa aflându-se pe bancheta din spate. Mai mult, declarațiile acestor părți vătămate

corespund cu cele declarate la faza de urmărire penală și se includ în șirul logic al faptelor dovedite prin cumulul de probe cercetate în ședința de judecată.

La fel, sunt relevante declarațiile martorului Nihelman Vladimir care de altfel, fiind prieten a inculpatului, a confirmat că anume Bacanov Artur a fost cel care la data de 05.11.2016 a tras din pistol la ieșirea din s. Goleni în partea automobilului de mod Ford Fusion, precum și declarațiile martorului Teaburel Mihail, care în ședința de judecată a menționat că, aflându-se pe bancheta din spate automobilului a văzut un pistol în torpedoul din salonul automobilului, observându-l anume la momentul când inculpatul Bacanov Artur care se afla pe bancheta din față dreapta a deschis torpedoul.

La fel, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, reiese și din materiale cauzei penale cercetate în ședința instanței de apel, și anume: procesul-verbal de cercetare la fața locului și tabelul fotografic din data de 05.11.2016, cercetării fiind supus automobilul de model Mercedes Benz cu numere de înmatriculare lituaniene DRC 883, de unde a fost depistat și ridicat un pistol de metal, procesele-verbale de recunoaștere după fotografie, prin care părțile vătămate au indicat la poza inculpatului Bacanov Artur ca fiind acea persoană care la data de 05.11.2016 deplasându-se pe traseul Goleni-Dondușeni, în automobilul de model Mercedes-Benz, se afla pe bancheta față dreapta a automobilului în cauză, proces-verbal de reconstituire a faptei la locul comiterii ei și reconstituire a declarațiilor la locul comiterii infracțiunii, unde Nihelman Vladimir explică modul în care Bacanov Artur, care se afla pe bancheta din față dreapta a automobilului, pe traseul public la ieșirea din s. Goleni r-ul Edineț, a efectuat trageri din pistol în partea automobilului de model „Ford Fusion”. În cadrul confruntărilor dintre Bacanov Artur și Nihelman Vladimir, ultimul și-a susținut declarațiile, la fel indicând că anume inculpatul Bacanov Artur a efectuat împușcăturile din pistol în direcția părților vătămate.

Instanța corect a apreciat critic declarațiile inculpatului Bacanov Artur care pledează nevinovat și care neagă săvârșirea actelor de huliganism la data de 05.11.2016, și care la fel neagă faptul că ar fi cunoscut despre existența vre-unui pistol în automobilul care-i aparține de model „Mercedes Benz” și că ar fi efectuat trageri din pistolul dat în partea automobilului de model „Ford Fusion” în care se deplasau părțile vătămate, or, declarațiile inculpatului contravin cu întregul cumul de probe anexate la materialele cauzei, care coroborează între ele și dovedesc incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii.

Instanța de apel a respins argumentele părții apărării privind faptul că pretinsa faptă nu a fost comisă în loc public, ceea ce exclude prezența elementelor constitutive ale infracțiunii de huliganism.

Raportînd împrejurările de fapt a cauzei la norma legală, instanța de apel a reținut că, infracțiunea incriminată inculpatului a fost săvârșită în loc public or prin fapta comisă în public se înțelege fapta comisă într-un loc, care prin natura și destinația sa este întotdeauna accesibil publicului, chiar dacă în momentul săvârșirii acțiunilor criminale, la fața locului nu erau prezente alte persoane decît făptuitorul și victima, prima conștientizînd cu certitudine faptul, că acțiunile întreprinse de ea, în orice moment pot ajunge la cunoștința publicului. Astfel, fapta prejudiciabilă comisă de inculpat pe traseul Edineț-Goleni, se consideră a fi săvârșită în „loc public”, or inculpatul conștientiza, că locul infracțiunii este accesibil pentru alte personae.

Totodată, s-au apreciat ca nefondate alegațiile apărării, precum că nu a fost confirmat faptul că, pistolul depistat în automobil îi aparține inculpatului, ori, pentru calificarea infracțiunii în baza art. 287 Cod penal, nu este relevant ca arma folosită de inculpat, în mod obligatoriu să-i aparțină acestuia, determinant în cazul dat fiind faptul că Bacanov Artur a folosit pistolul pentru efectuarea împușcăturilor în direcția automobilului în care se aflau părțile vătămate. La fel sunt lipsite de temei juridic invocările inculpatului precum că arma depistată nu este armă de foc și nu prezenta pericol. Ori, părțile vătămate nu puteau avea cunoștință despre circumstanța dată, și astfel pistolul folosit de inculpat a fost perceput de părțile vătămate ca fiind adevărat, iar pericolul survenit ca rezultat al efectuării împușcăturilor de către inculpat a fost perceput de acestea ca fiind unul real.

Argumentarea făcută de instanța de fond corespunde circumstanțelor cauzei și nu sunt temei de a interveni în soluția adoptată pe cauză privind vinovăția lui Bacanov Artur. Acțiunile inculpatului pe deplin s-au încadrat în prevederile art. 264 alin. (4), 266, 287 alin. (3) Cod penal.

Instanța de apel a considerat că, urmează a fi respinse argumentele procurorului, precum și a succesoriului legal al părții vătămate Urzică Raisa, expuse în apelurile declarate, referitoare la stabilirea în privința inculpatului a unei pedepse mai aspre.

La determinarea pedepsei instanța a ținut cont de toate circumstanțele ce s-au stabilit pe cauză, în corespundere cu prevederile art. 61, 75 Cod penal, a aplicat o pedeapsă corespunzătoare caracterului și gradului de pericol social al faptelor comise, infracțiunile făcând parte din categoria celor ușoare și grave, personalității inculpatului, care anterior a fost judecat, precum și consecințelor survenite ca rezultat al comiterii infracțiunilor. Astfel, instanța de fond întemeiat a aplicat inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, ajungând la concluzia corectă, că corectarea inculpatului este posibilă doar prin izolarea lui de societate.

Inculpatului i-a fost numită pedeapsa în limitele prevăzute de sancțiunea legilor în comiterea cărora el a fost recunoscut vinovat, ținându-se cont de prevederile art. 85 Cod penal, inculpatul fiind condamnat prin sentința Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 30.03.2015 în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, totodată instanța nu a stabilit circumstanțe agravante pe cauză, de aceea temei pentru agravarea pedepsei nu sunt.

În așa mod, pedepsele aplicate inculpatului prin sentință, pentru infracțiunile comise se încadrează în limitele sancțiunilor, inclusiv cu aplicarea prevederilor art. 85 Cod penal, iar temei pentru agravarea pedepsei și aplicarea unei pedepse mai aspre nu sunt, pedeapsa stabilită fiind una echitabilă, ținând cont de toate circumstanțele cauzei.

În speță, instanța de fond aplicând pedeapsa inculpatului a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, inclusiv de urmările comiterii infracțiunilor, precum și de personalitatea inculpatului, care anterior a fost condamnat.

Astfel, luând în considerație toate circumstanțele cauzei, instanța de fond întemeiat i-a aplicat inculpatului pedeapsa definitivă sub formă de 10 ani 2 luni închisoare, aplicând prevederile art. 85 Cod penal, pedeapsă care este în corespundere cu legislația și se încadrează în limitele sancțiunii, și este echitabilă celor comise de inculpat.

Totodată, instanța de apel a respins solicitarea procurorului din apelul declarat, prin care s-a solicitat încasarea cheltuielilor judiciare de la inculpatul Bacanov Artur.

Instanța de apel a statuat că, cheltuielile suportate pentru efectuarea rapoartelor de expertiză și testării alcoolscopice nu pot fi încasate de la inculpatul Bacanov Artur, deoarece sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului.

Respectiva concluzie s-a întemeiat pe dispozițiile art. 227 alin. (3) Cod de procedură penală, potrivit cărora Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

În esența art. 228 Cod de procedură penală coroborat la art. 229 Cod de procedură penală, de către condamnat pot fi compensate cheltuieli judiciare suportate de către martori, partea vătămată, partea civilă, asistenții procedurali, interpreți, traducători, experți, specialiști, reprezentanții legali ai părții vătămate, ai părții civile. Celelalte cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat.

Astfel, s-a reținut că, în cauza dată în cadrul urmăririi penale a fost efectuat raportul de expertiză medico-legală nr. 182 din 03.08.2016, pentru care statul a suportat cheltuieli în mărime de 57 lei, raportul de expertiză medico-legală nr. 513 din 29.08.2016, pentru care statul a suportat cheltuieli în mărime de 3 844 lei, raportul de expertiză judiciară Nr. 1192CNEJ; Nr.288cml din 22.11.2016, pentru care statul a suportat cheltuieli în mărime de 3 960 lei, raportul de expertiză medico-legală, pentru care statul a suportat cheltuieli în mărime de 1 317 lei, expertiza toxicologică, pentru care statul a suportat cheltuieli în mărime de 116 lei, și testarea alcoolscopică, pentru care statul a suportat cheltuieli în mărime de 30 lei, care au fost ordonate de către organul de urmărire penală, acestea fiind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării.

Totodată, potrivit art. 100 alin. (2) Cod de procedură penală și art. 6 par. 2 a Convenției, sarcina probațiunii e pusă în seama organului de urmărire penală, persoana acuzată de un delict beneficiind de “prezumția nevinovăției”, stipulată la art. 8 Cod de procedură penală.

Astfel, ținând cont de faptul, că cheltuielile constatate în cadrul cauzei penale au fost îndeplinite pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală, ce la rândul său au determinat încadrarea juridică a faptei, acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, pusă în sarcina părții acuzării, instanța de apel a considerat neîntemeiată solicitarea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală din contul părții apărării. Instanța de apel a considerat sentința întemeiată și în latura acțiunii civile. Potrivit art. 225 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea acțiunii civile în procesul penal indiferent de valoarea acțiunii, se efectuează de către instanța de competența căreia este cauza penală.

Alin. (2), La adoptarea sentinței de acuzare sau de aplicare a măsurilor de constrângere cu caracter medical instanța soluționează și acțiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parțială, ori prin respingere.

Astfel, instanța de fond just a admis acțiunea civilă a părții vătămate în partea prejudiciului material, încasând de la inculpat în beneficiul succesorului legal al părții vătămate Urzică Raisa prejudiciul material cauzat în sumă de 39 000 lei. Prejudiciul material încasat a fost stabilit de către instanța de fond în baza înscrisurilor prezentate de partea vătămată și anexate la materialele cauzei și ce constituie cheltuielile pentru

funeralii și masa de pomenire. La fel, instanța întemeiat a încasat în beneficiul lui Urzică Raisa suma de 3 000 lei în calitate de cheltuieli de asistență juridică, confirmate prin bonul de plată anexat la materialele cauzei. De altfel, Urzică Raisa de asemenea a fost de acord cu cuantumul acestor sume, încasate în beneficiul său prin sentință.

În așa mod, acțiunea civilă în latura prejudiciului material a fost încasată doar în limitele în care succesoriul legal al părții vătămate Urzică Raisa a probat cheltuielile suportate, și care au fost solicitate de Urzică Raisa în acțiunea civilă înaintată.

Potrivit art. 387 alin. (3) Cod de procedură penală, doar în cazuri excepționale când, pentru a stabili exact suma despăgubirilor convenite părții civile, ar trebui amânată judecarea cauzei, instanța poate să admită, în principiu, acțiunea civilă, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

În cazul dat divergențe referitor la cuantumul prejudiciului material nu sunt, el fiind constatat cu exactitate prin înscrisurile prezentate și ulterior încasat în cuantumul dat de către instanța de fond prin sentința adoptată.

Instanța de apel a considerat sentința întemeiată și în latura încasării în beneficiul succesoriul legal al părții vătămate Urzică Raisa a prejudiciului moral.

În cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc (art. 1422 Cod civil).

Instanțele de judecată vor avea în vedere că în cazul vătămării integrității corporale sau al altei vătămări a sănătății, precum și în cazurile de deces a victimei, persoanele vătămate au dreptul în conformitate cu art. 1422 și 616 alin. (2) Cod civil la repararea prejudiciului nepatrimonial (moral) sub formă de despăgubire în bani în suma stabilită de instanțele judecătorești în baza unei aprecieri conforme principiilor echității.

Potrivit art. 219 alin. (4) Cod de procedură penală, La evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranței în viață, pierderea onoarei prin defăimare, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.

Conform art. 1423 Cod civil, (1) Mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

(2) Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luînd în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Astfel, reieșind din circumstanțele cauzei și normele sus-indicate, instanța de apel a conchis că, prima instanță just a admis parțial acțiunea civilă a succesoriul legal al părții vătămate Urzică Raisa în partea prejudiciului moral, dispunînd încasarea în folosul lui Urzică Raisa a prejudiciului moral în cuantum de 200 000 lei, cuantum pe care instanța de apel l-a considerat echitabil tuturor circumstanțelor cauzei, consecințelor comiterii infracțiunii, precum și suferințelor cauzate succesoriul legal al părții vătămate. Instanța de fond întemeiat a considerat, că cuantumul prejudiciului moral solicitat de partea vătămată în sumă de 500 000 lei

este exagerat și nu corespunde circumstanțelor cauzei, din care motiv acțiunea în această parte întemeiată a fost admisă doar parțial, în suma de 200 000 lei.

Instanța de apel a menționat că, instanța de fond la momentul examinării cauzei, corect a aplicat speței date dispozițiile legii penale, constatând în acțiunile lui Bacanov Artur, prin prisma art. 34 alin. (1) Cod penal, recidivă de infracțiuni, ce i-a determinat stabilirea pedepsei penale cu aplicarea dispozițiilor art. 72 alin. (4) și 82 Cod penal.

Totodată, ținând cont de faptul, că la data judecării apelului, în legea penală au intervenit modificări operate prin Legea nr. 163 din 20.07.2017, în vigoare din 20.12.2017, fapt ce prin prisma art. 10 alin. (1) Cod penal are efect retroactiv, instanța a conchis că, noile prevederi sunt aplicabile cazului din speță. Astfel, la art. 72 alin. (4) Cod penal a fost exclus textul „precum și pentru persoanele care au săvârșit infracțiuni ce constituie recidivă”. Prin urmare, reieșind din cele expuse, în penitenciar de tip închis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, respectiv Bacanov Artur săvârșind o infracțiune ușoară și două grave, urmează să-și execute pedeapsa stabilită prin sentință în penitenciar de tip semiînchis.

În atare circumstanțe, instanța de apel a ajuns la concluzia că, apelurile declarate în interesele inculpatului urmează a fi admise, cu desființarea parțială a sentinței primei instanțe în partea tipului penitenciarului în care inculpatul urmează să execute pedeapsa.

5. Nefiind de accord cu decizia instanței de apel, succesorul părții vătămate Urzică Raisa, declară recurs ordinar, prin care solicit casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, stabilindu-i o pedapsă mai aspră. Recurenta invocă dezacordul deciziei instanței de apel, privind stabilitrea unei pedepse prea blânde, invocând că, inculpatul pînă în prezent nu a restituit prejudicial material și moral, nu a recunoscut vina, succesorul părții vătămate Urzică Raisa, a rămas fără fiu.

5.1. Nefiind de accord cu decizia instanței de apel, procurorul, făcînd trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicit casarea parțială a acesteia, cu admiterea solicitării procurorului de a încasa de la inculpatul Bacanov Artur în contul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 9 364 lei. Recurentul invocă prevederile art. 221 alin. (4), 227 alin. (1), (3), 229 alin. (1) Cod de procedură penală și consideră că, instanța de apel urma să încaseze de la inculpatul Bacanov Artur, cheltuielile judiciare în sumă de 9 364 lei.

5.2. Nefiind de accord cu decizia instanței de apel, avocatul Palade Rodica în numele inculpatului Bacanov Artur, făcînd trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicit casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui Bacanov Artur. Recurentul invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, menționînd că, instanța de apel a examinat unilateral cauza, vinovîția inculpatului fiind bazată pe presupuneri.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către succesorul părții vătămate Urzică Raisa, procurorul și avocatul Palade Rodica în numele inculpatului Bacanov Artur, în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestora din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Referitor la recursul ordinar declarat de procuror:

Colegiul reține că recurentul invocă ca temei pentru recurs pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală și anume, că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În esență, recurentul critică decizia instanței de apel în partea respingerii încasării din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată în mărime de 9 364 lei, exprimate în costul expertizei medico-legale nr. 182 din 03.08.2016, pentru care statul a suportat cheltuieli în mărime de 57 lei, raportul de expertiză medico-legală nr. 513 din 29.08.2016, pentru care statul a suportat cheltuieli în mărime de 3 844 lei, raportul de expertiză judiciară Nr. 1192CNEJ; Nr.288cml din 22.11.2016, pentru care statul a suportat cheltuieli în mărime de 3 960 lei, raportul de expertiză medico-legală, pentru care statul a suportat cheltuieli în mărime de 1 317 lei, expertiza toxicologică, pentru care statul a suportat cheltuieli în mărime de 116 lei, și testarea alcoolscoptică, pentru care statul a suportat cheltuieli în mărime de 30 lei, care au fost trecute în contul statului, însă Colegiul penal constată că, instanța de apel a motivat cerințele procurorului ce ține de cheltuielile judiciare, fiind expusă soluția în decizie (f.d.203-2017, vol. V).

Astfel, autorul invocând prevederile art. art. 227 și 229 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită încasarea cheltuielilor suportate pentru efectuarea rapoartelor de expertiză, motivând că legea prevede ca inculpatul să suporte cheltuielile judiciare.

Potrivit art. 229 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Prin urmare, se atestă că norma dată nu poartă un caracter imperativ, ci unul facultativ, lăsând la discreția instanței de a hotărî asupra chestiunii plății cheltuielilor judiciare ținând cont de împrejurările cauzei și suportării acestor cheltuieli, ori, instanța de apel în cazul dat, just a respins încasarea cheltuielilor de judecată.

Referitor la recursul ordinar declarat de succesorul părții vătămate Urzică Raisa:

În această consecutivitate se reține că, în recursul ordinar, recurenta a semnalat în drept temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, precum că, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal reține că, acest temei nu și-a găsit confirmarea în instanța de recurs.

După cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul constată că, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la

menținerea sentinței instanței de fond, or în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Astfel, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia în baza cumulului de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Colegiul penal menționează că, motivul invocat de recurenta în susținerea temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu poate fi acceptat, deoarece în urma examinării materialelor cauzei și a conținutului deciziei, se constată că instanța de apel, corect și-a motivat soluția, ținând cont de toate circumstanțele cauzei și în corespundere cu prevederile art. 61, 75 Cod penal, a aplicat o pedeapsă corespunzătoare caracterului și gradului de pericol social al faptelor comise, infracțiunile făcând parte din categoria celor ușoare și grave, personalității inculpatului, care anterior a fost judecat, precum și consecințelor survenite ca rezultat al comiterii infracțiunilor. Astfel, instanța de fond întemeiat a aplicat inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, ajungând la concluzia corectă, că corectarea inculpatului este posibilă doar prin izolarea lui de societate.

Inculpatului i-a fost numită pedeapsa în limitele prevăzute de sancțiunea legilor în comiterea cărora el a fost recunoscut vinovat, ținându-se cont de prevederile art. 85 Cod penal, inculpatul fiind anterior condamnat prin sentința Judecătorei Centru mun. Chișinău din 30.03.2015 în baza art. 152 alin. (1) Cod penal. În speță, instanța nu a stabilit careva circumstanțe agravante, de aceea temei pentru agravarea pedepsei nu sunt.

Astfel, luând în considerație toate circumstanțele cauzei, instanța de de recurs menționează că, instanța de apel întemeiat i-a aplicat inculpatului pedeapsa definitivă sub formă de 10 ani 2 luni închisoare, aplicând prevederile art. 85 Cod penal, pedeapsă care este în corespundere cu legislația, se încadrează în limitele sancțiunii, și este echitabilă celor comise de inculpat.

De asemenea, Colegiul penal constată că, recurenta indică aceleași argumente ca și în apel, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat detaliat la pct.4.1 ale deciziei, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, fapt ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile Omului, (cauza Albert vs România din 16.02.2010).

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de succesorul părții vătămate Urzică Raisa ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

Referitor la recursul ordinar declarat de avocatul Palade Rodica în numele inculpatului Bacanov Artur:

Din conținutul cererii de recurs se deduce temeiurile prevăzute de pct. 6), 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, considerând că, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, solicitând ca inculpatul să fie achitat.

Analizând motivele indicate în textul recursului, Colegiul penal sesizează că, de fapt, recurentul contestă modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele inferioare, considerând că acestea sunt insuficiente și nu dovedesc cu certitudine că faptele incriminate în actul de învinuire au fost comise de Bacanov Artur.

La acest capitol, instanța de recurs subliniază că procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, care a fost deja statuată de către instanța de apel, de competența căreia este stabilirea stării de fapt. Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă. Această concluzie se desprinde din prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care prin temeiurile enumerate în pct. 1)-16) oferă dreptul de casare numai dacă se constată o eroare de drept. Aprecierea probelor ca temei de recurs nu se specifică în norma vizată, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar constitui temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Cît privește motivul precum că, instanța a admis o eroare gravă de fapt, Colegiul penal în această ordine de idei specifică că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decît cea pe care materialul probator o susține. Dar, verificînd probatoriul administrat în cauză, prin prisma argumentelor invocate de recurent, Colegiul le consideră ca nefondate, în sensul că vinovăția inculpatului de săvîrșirea infracțiunii incriminate se dovedește indubitabil din probele acumulate și că, la caz, nu a fost comisă nici o gravă eroare de fapt de către instanța de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea hotărîrii atacate și adoptarea unei alte soluții.

Din acest punct de vedere se constată că, de fapt, în cauză nu s-a comis erorile de drept la care face referință recurentul și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, iar pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă faptelor comise.

Totodată, instanța de recurs remarcă, că criticile formulate de recurent, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel respectînd prevederile art. 414 alin.(3) și 417 alin.(1) pct.7) și 8) Cod de procedură penală, cărora instanța le-a dat o motivare clară și argumentată expusă în pct. 4.1. al prezentei decizii, soluție, care este susținută și de instanța de recurs și a cărei reluare nu se mai impune.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrînd cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătînd în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o Curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunînd formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (hotărârea CtEDO Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos).

Așadar, verificînd procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel și lecturînd textul deciziei, rezultă că instanța ierarhic inferioară a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate, și-a motivat soluția adoptată punînd la baza acesteia

probele administrate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel. Ținând cont de cele menționate Colegiul penal conchide că, conținutul deciziei corespunde prevederilor legale sus menționate, fiind oferite răspunsuri la toate motivele invocate în apel.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, toate probele prezentate au primit o apreciere justă, iar concluziile făcute de instanța de apel au rezultat din circumstanțele de fapt stabilite în prezenta cauză penală.

Potrivit textului recursului, recurentul mai invocă temei de casare a deciziei instanței de apel pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Colegiul penal reține că, motivul invocat de recurent, precum că „nu au fost întrunite elementele infracțiunii”, constituie o interpretare subiectivă a sa, fără a invoca care element al infracțiunii nu a fost întrunit, or instanța de apel corect a constatat că în acțiunile lui Bacanov Artur, sunt prezente toate elementele constitutive a infracțiunilor prevăzute de art. art. 264 alin. (4), 266, 287 alin. (3) Cod penal, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește.

Totodată, vinovăția lui Bacanov Artur a fost demonstrată și pe larg expusă în partea motivată a deciziei instanței de apel descrisă la pct. 4.1. al prezentei decizii, soluție, care este susținută și de instanța de recurs.

Astfel, Colegiul penal susține pe deplin concluzia instanței de apel precum că, inculpatul Bacanov Artur, a comis infracțiunile prevăzute de art. 264 alin. (4), 266, 287 alin. (3) Cod penal.

Prin urmare, erorile de drept invocate de recurent, prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, iar din aceste considerente recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare, declarate de succesorul părții vătămate Urzică Raisa, de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Andrei Formusatii, de avocatul Palade Rodica în numele inculpatului Bacanov Artur, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 iunie 2018, în cauza penală în privința lui **Bacanov Artur XXX**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **27 decembrie 2018.**

Președinte:

Iurie Diaconu,

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan